

Manifest en relació a la Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural.

La Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat del Parlament de Catalunya, en la sessió del dia 19 de febrer de 2020, va acordar establir el seu dictamen sobre la Proposició de Llei de creació de l'Agència de Patrimoni Natural (tram. 202-00036/12), que ha estat publicat al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya 553, de 26 de febrer de 2020.

A la vista del contingut d'aquesta Proposició de Llei i de la tramitació parlamentària que l'ha precedit, diversos representants dels ens locals, de la societat civil i del teixit econòmic de Catalunya constatem que:

1. Aquesta Llei s'ha impulsat sense els consens dels principals actors i sectors del territori, ni dels municipis als qual afectarà més intensament. Pensem que en aquest cas el procés legislatiu s'ha dut a terme d'una forma que no és pròpia d'una societat democràtica avançada on el Govern i el Parlament impulsen les lleis respectant els principis democràtics bàsics d'informació, transparència, participació i consens de tots els sectors afectats.

2. Els municipis són la base de la sobirania i la representació de la societat i del territori de Catalunya, i són els principals afectats per aquesta nova Llei de l'existència de la qual no han tingut coneixement fins ara, gairebé per casualitat, just quan la Llei ja es vol portar al Ple del Parlament per a la seva aprovació. Ni el Govern ni els diferents grups Parlamentaris han explicat quina és la voluntat real de la Direcció General de Polítiques Ambientals, que de facto és qui impulsa aquesta Llei, menystenint i ignorant els ens locals i el món rural de forma deliberada.

3. Aquesta forma d'actuar revela també un autèntic menyspreu pel territori, pels pagesos i pels ramaders, pels propietaris dels boscos i pel sector agroforestal català, cosa que es veu confirmada per la seva exclusió de la governança de l'Agència projectada, en la qual queden relegats a un paper purament testimonial tal com es demostra en la composició i l'estructura del seu Consell de Direcció .

4. La gestió del medi natural és complexa per la gran quantitat de variables que cal tenir en compte: la millora i la conservació de la biodiversitat, l'ús social del bosc, la regulació del cicle de l'aigua, la producció d'energia i de productes locals, la lluita contra el canvi climàtic i contra el despoblament i envelliment rurals, la prevenció dels incendis forestals, etc.. Aquesta gran complexitat, requereix d'una visió integradora i no el punt de vista parcial al qual ens aboca la creació d'organismes sectorials molt especialitzats, però als quals es dota d'un poder gairebé absolut sobre el medi natural.

5. Cal, doncs, estimular la coordinació i el consens, cosa que no s'aconsegueix amb la creació d'estructures administratives opaques i excessivament especialitzades en un sol aspecte de la realitat, ni menys amb polítiques "parcials" que només provoquen l'agreujament dels problemes reals del territori, augmentant els desequilibris entre les diferents zones de Catalunya, afavorint el despoblament i dificultant el desenvolupament local i rural.

6. D'altra banda, ni el marc internacional, ni la demanda social creixent de protecció i de gestió del patrimoni natural de Catalunya als que al·ludeix el preàmbul de la proposició, justifiquen ni exigeixen la creació d'una Agència específica pel medi ambient quan aquest àmbit ja està gestionat pels departaments competents de la Generalitat de Catalunya i pels diferents òrgans específicament creats per a la gestió de cada espai protegit. Una nova agència només significarà més burocràcia i la imposició de noves i creixents limitacions al desenvolupament econòmic i social de món rural a l'empara d'interpretacions cada cop més rigoristes de les normes ambientals. En tot cas, el que caldria és revisar la organització de competències entre els Departaments de Territori i Sostenibilitat i el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per tal d'unificar criteris i processos, evitant situacions de descoordinació que afecten directament la qualitat en la gestió del territori.

7. L'actual situació de crisi, fins i tot, ha fet més evident la necessitat que té Catalunya de tenir un territori viu i dinàmic, amb un sector primari fort, que fixi persones al món rural i generi béns, serveis, economia i oportunitats per al desenvolupament de les persones, alhora que contribueix a la conservació i preservació de la biodiversitat i a la resiliència en front el canvi climàtic.

8. El propietaris dels boscos, els ramaders, els agricultors, i tota la resta d'actors econòmics i socials del món rural són un sector estratègic, en tant que productors de béns i serveis indispensables per tota la societat i gestors naturals del paisatge i del territori. Són ells els que hi viuen i en viuen, per la qual cosa el fet de no haver comptat amb ells en l'elaboració d'aquesta llei és un error de base que ha contaminat tot el procés de creació d'aquesta nova Agència de Patrimoni Natural a Catalunya.

Per tot això, representants d'ens locals, de la societat civil i de l'economia de Catalunya ens veiem obligats a formular el present **MANIFEST** que dirigim a tots els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, al President de la Generalitat i a la societat catalana en la seva globalitat, mitjançant el qual demanem:

Primer. Que s'ajorni l'aprovació d'aquesta Proposició de Llei fins que no sigui consensuada amb els ens locals, i el sector agroforestal i de desenvolupament rural.

Segon. Que no s'incrementi la burocratització de la gestió mediambiental en el nostre país, amb l'increment de despesa que això suposa, si no que se simplifiqui, començant per unificar en un sol departament les competències relatives al medi ambient, al medi natural i al món rural, que necessiten d'una

gestió integrada que permeti superar els problemes derivats de la manca de coordinació i de la dispersió de competències sobre el territori.

Tercer. Que es garanteixi una representativitat adequada, no inferior al 50 %, del món local i dels propietaris forestals i del medi natural en els òrgans rectors dels espais natural i en la direcció de la resta d'organismes mediambientals ja existents.

Quart. Que s'augmentin de forma important les dotacions econòmiques destinades en el pressupost de la Generalitat de Catalunya a la gestió dels boscos i dels espais naturals que gestionen els ens locals i els propietaris forestals

Finalment, fem una crida a tots els grups polítics, a tots els ajuntaments, consells comarcals i resta d'ens locals de Catalunya, a tots els representants del sector agrari, agrícola, ramader i forestal, i a la resta de la societat de Catalunya, per tal que donin suport i s'adhereixen a les reivindicacions que hem resumit en el present manifest.